

CAPITOLUL

1

Nu vreau să mă laud, dar întâmplător sunt președintele celui mai tare club din istorie.

Numele nostru oficial este Clubul desenatorilor de la Șc. Nr. 38, dar noi ne spunem Mâzgălitorii. În fiecare miercuri după ore ne întâlnim în studioul de artă și lucrăm benzi desenate până ne dă paznicul afară. E cel mai tare club din școală. De departe. Nu mă credeți? Atunci aruncați o privire aici.

ÎNSCRIETI-VĂ la aceste **CLUBURI...** **PE RISCUL VOSTRU!**

FIRUL MAGIC - un grup de fete (se pot înscrie și băieți, dar să fim serioși) cărora le place să tricoteze.

DE CE E JALNIC: lumea e deja plină de pulovere hidoase.

VRĂJITORI ȘI VRĂJITOARE - pentru copiii pasionați de curentul „fantasy”.

MAGNIFICUS SPECTACULOSUS!

DE CE E JALNIC: dacă porți prin curtea școlii un prosop pe post de mantie nu înseamnă că ai puteri magice.

MATEMAGICIENII

- o adunătură de

tocilari care își fac veacul prin laboratorul de informatică și rezolvă probleme super grele de mate... ca să se **DISTREZE!!**

DE CE E JALNIC:

nu-i evident?

CLUBUL VEDETELOR

- pentru copiii

convinși
că vor deveni
staruri pop.

DE CE E JALNIC:

A. Cântă tot
timpul în public
ca să fie
„descoperiți”.

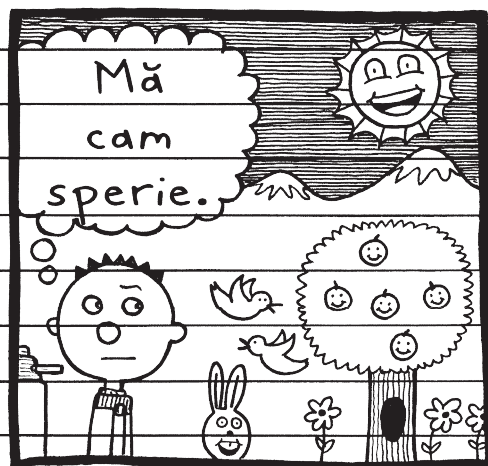
B. Sunt afoni.

ASOCIAȚIA PENTRU ÎNFRUMUȘETAREA ȘCOLII

- e

destul de clar.

DE CE E JALNIC:

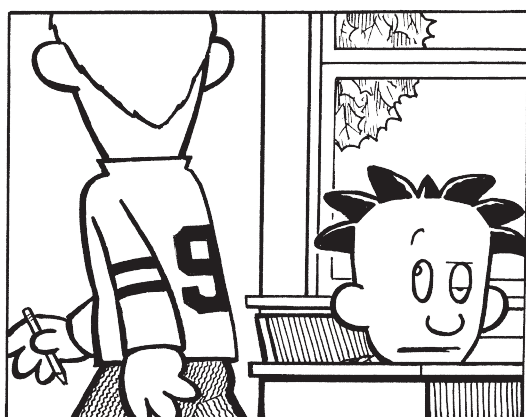
pentru ei „înfrumusețare” înseamnă să pictezi fresce penibile în toaleta băieților de la etajul 2.

Gina pusese deja o sută de întrebări inutile...

...iar eu mai aveam puțin și intram în comă.

Apoi Glenn Swenson a trecut pe lângă banca mea ca să-și ascută creionul...

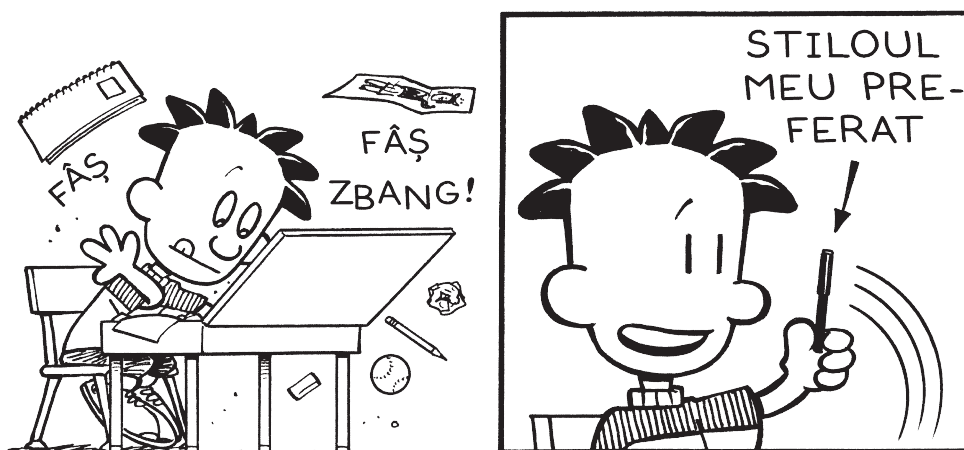

...și BRUSC m-am trezit la viață!

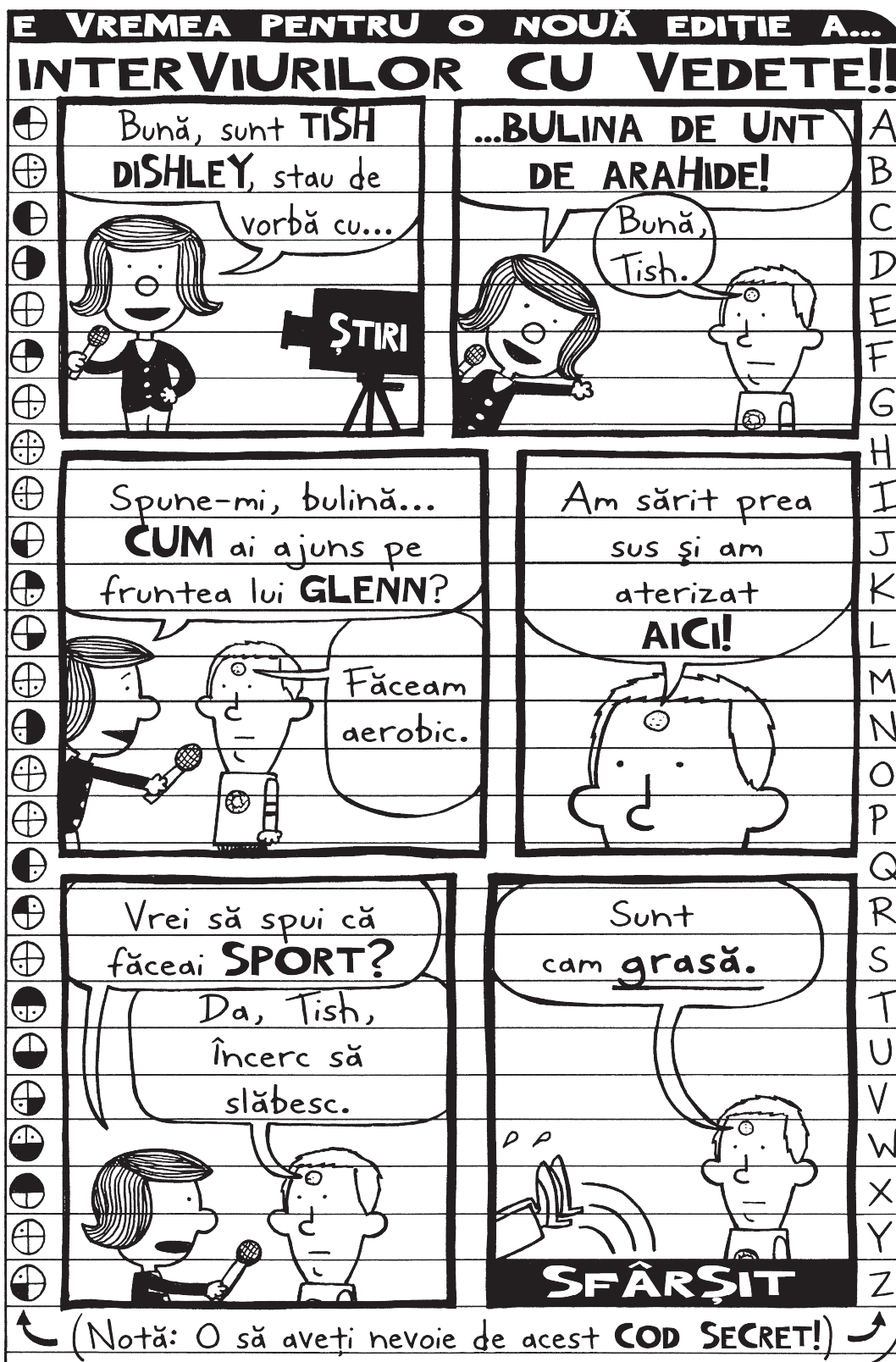
Avea mâncare pe față. Nu-i ceva nou. De obicei, firimiturile de pe hainele lui pot hrăni o familie de patru persoane. Dar de data asta era altceva. Avea o ditamai bulina de unt de arahide...

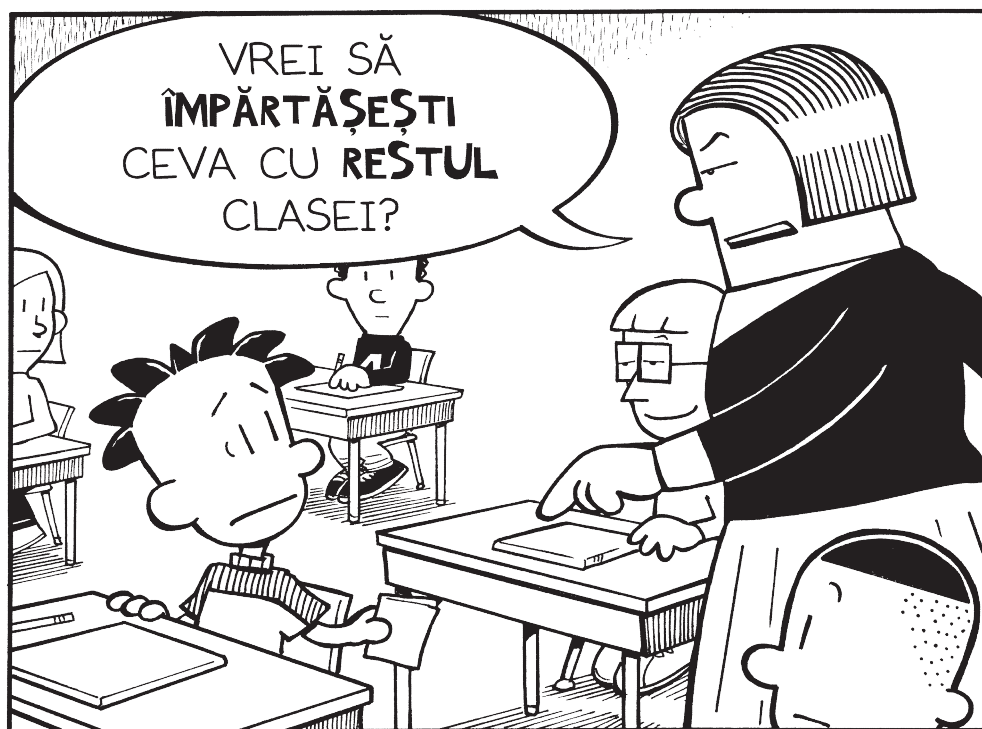
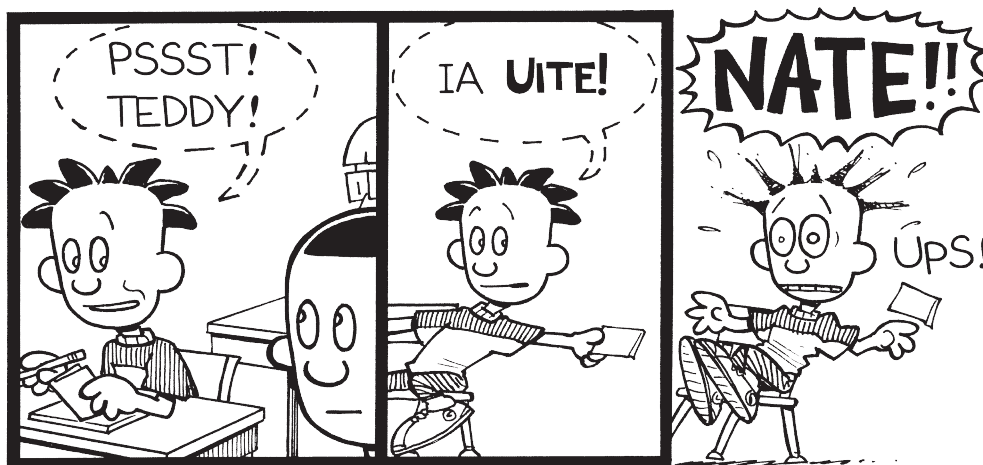
Nu observase că are ceva pe față. Și nici ceilalți. Era super amuzant. Dar nu puteam să izbucnesc în râs în mijlocul orei pentru că nu voiam s-o fac pe Cea-care-nu-trebuie-numită să intre în Modul Godfrey Absolut. Așa că am făcut ce fac de obicei când se întâmplă ceva amuzant:

Am creat o bandă desenată!

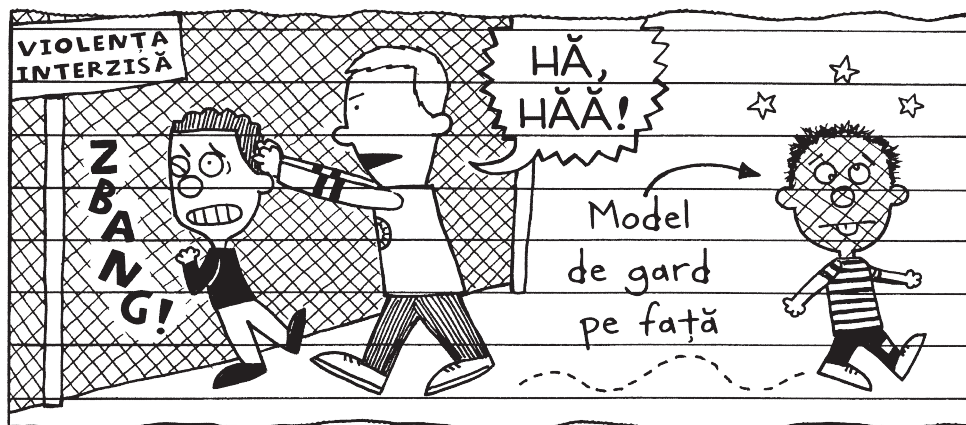

Era o poveste reușită. Prea reușită ca s-o țin doar pentru mine.

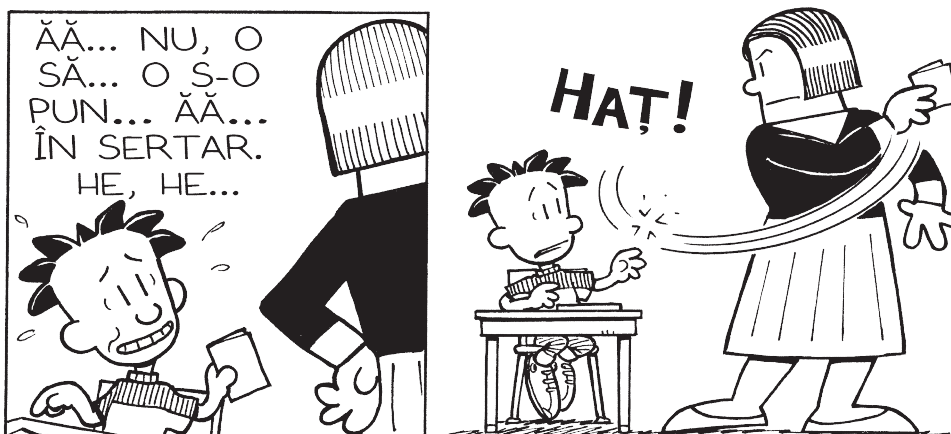

Profesorii întrebă mereu chestia asta. Ce puteam să zic... că vreau? Atunci până și Glenn, care-i mai

prost ca noaptea, și-ar fi dat seama că râdeam de el. Și asta ar fi fost o problemă, pentru că de fiecare dată când se enervează pe cineva, îl fugărește în pauză și-l lovește cu capul de gard până îl sufocă.

Am decis că vreau să respir în continuare.

Apoi lucrurile au luat o întorsătură urâtă. Doamna Godfrey mi-a luat desenul și l-a pus în sertarul ei. Apoi mi-a dat un bilețel roz.

Bună ziua, detenție. Și bună ziua, doamnă Czerwicki.

N-AVEAM cum s-o contrazic. Avea dreptate. Dar nu s-a oprit aici. Fără să-și dea seama, următorul lucru pe care l-a spus avea să schimbe cursul istoriei benzilor desenate!!!

